

neturi nei teisės būti informuotas apie šios valstybės narės pateiktą pagalbos prašymą kitai valstybei narei, kad, visų pirma, būtų patikrinti šio mokesčių mokėtojo pajamų mokesčio deklaracijoje pateikti duomenys, nei teisės dalyvauti formuluojant prašymą, adresuotą valstybei narei, į kurią kreipiamasi, nei dalyvauti šios valstybės narės organizuojamoje liudytojų apklausoje.

2. Direktyva 77/799 neregamentuoja klausimo, kokiomis sąlygomis mokesčių mokėtojas gali ginčyti valstybės narės, į kurią kreipiamasi, perduotos informacijos tikslumą, ir nenustato jokio konkretaus reikalavimo perduodamos informacijos turiniui.

(¹) OL C 273, 2012 9 8.

2013 m. spalio 24 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (Augstākās tiesas Senāts (Latvija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Vitālijs Drozdovs prieš Baltikums AAS

(Byla C-227/12) (¹)

(Motorinių transporto priemonių valdytojų privalomasis civilinės atsakomybės draudimas — Direktyva 72/166/EEB — 3 straipsnio 1 dalis — Direktyva 90/232/EEB — 1 straipsnis — Eismo įvykis — Prašymą pateikęs nepilnamečio tėvų mirtis — Vaiko teisė į žalos atlyginimą — Nematerialinė žala — Atlyginimas — Privalomojo draudimo suteikiama apsauga)

(2013/C 367/28)

Proceso kalba: latvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Augstākās tiesas Senāts

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Vitālijs Drozdovs

Atsakovė: Baltikums AAS

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Augstakas tiesas Senats — 1972 m. balandžio 24 d. Tarybos direktyvos 72/166/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimu ir privalomojo tokios atsakomybės draudimo įgyvendinimu, suderinimo (OL L 103, p. 1.; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 10) 3 straipsnio ir 1983 m. gruodžio 30 d. Tarybos antrosios direktyvos 84/5/EEB dėl valstybių narių teisės aktų, susijusių su motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimu, suderinimo (OL L 8, 1984, p. 17; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 7 t., p. 3) 1 straipsnio 2 dalies išaiškinimas — Transporto priemonės valdytojo civilinės atsakomybės draudimas — Žalos, kurią privalo atlyginti transporto priemonės valdytojo civilinės atsakomybės draudimas,

nustatymas — Galimybė atsižvelgti į neturtinę žalą, nustatant privalomą draudimo išmoką už kūno sužalojimą — Nacionalinis teisės aktas, kuriame numatyta draudimo išmoka už sukeltą skausmą ir dvasinius išgyvenimus yra daug mažesnė nei išmoka už kūno sužalojimą, nustatyta direktyvose

Rezoliucinė dalis

- 1972 m. balandžio 24 d. Tarybos direktyvos 72/166/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimu ir privalomojo tokios atsakomybės draudimo įgyvendinimu, suderinimo 3 straipsnio 1 dalį ir 1983 m. gruodžio 30 d. Antrosios Tarybos direktyvos 84/5/EEB dėl valstybių narių teisės aktų, susijusių su motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimu, suderinimo 1 straipsnio 1 bei 2 dalis reikia aiškinti taip, kad motorinių transporto priemonių valdytojų privalomasis civilinės atsakomybės draudimas turi apimti nematerialinės žalos, kurią patyrė per eismo įvykį žuvusių asmenų artimieji, atlyginimą, jei tokios žalos atlyginimas remiantis draudėjo civiline atsakomybe numatytas pagal pagrindinėje byloje taikytiną nacionalinę teisę.
- Direktyvos 72/166 3 straipsnio 1 dalis ir Antrosios direktyvos 84/8 1 straipsnio 1 ir 2 dalys turi būti aiškinamos taip, kad pagal jas draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias motorinių transporto priemonių valdytojų privalomasis civilinės atsakomybės draudimas apima tik tokį maksimalų nematerialinės žalos atlyginimą, pagal nacionalinės teisės aktus, reglamentuojančius civilinę atsakomybę, mokėtiną dėl artimųjų žūties per eismo įvykį, kuris mažesnis, nei nustatytas Antrosios direktyvos 84/5 1 straipsnio 2 dalyje.

(¹) OL C 235, 2012 8 4.

2013 m. spalio 17 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (Verwaltungsgericht Gelsenkirchen (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Michael Schwarz prieš Stadt Bochum

(Byla C-291/12) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė — Biometrinis pasas — Pirštų atspaudai — Reglamentas (EB) Nr. 2252/2004 — 1 straipsnio 2 dalis — Galiojimas — Teisinis pagrindas — Priėmimo procedūra — Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 7 ir 8 straipsniai — Teisė į privataus gyvenimo gerbimą — Teisė į asmens duomenų apsaugą — Proporcingumas)

(2013/C 367/29)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgericht Gelsenkirchen